

अत्रास्य राज्ञः श्रीबुद्धादिसदृशं नान्यदस्तीत्यभिप्रायः ।

सदृशानुभवाद्रस्तुस्मृतिः स्मरणमुच्यते ॥ २७ ॥

यथा—

‘अरविन्दमिदं वीक्ष्य खेलत्स्वञ्जनमञ्जुलम् ।

स्मरामि वदनं तस्याश्चारु चञ्चललोचनम् ॥’

‘मयि सकपटं—’ (१५७पृ.) इत्यादौ च स्मृतेः सादृश्यानुभवं विनो-
त्थापितत्वान्नायमलंकारः । राघवानन्दमहापात्रास्तु वैसादृश्यात्स्मृति-
मपि स्मरणालंकारमिच्छन्ति । तत्रोदाहरणं तेषामेव यथा—

‘शिरीषमृद्वी गिरिषु प्रपेदे यदा यदा दुःखशतानि सीता ।

तदा तदास्याः सदनेषु सौख्यलक्षाणि दध्यौ गलदस्तु रामः ॥’

रूपकं रूपितारोपाद्वि(पो वि)षये निरपह्नवे ।

यति—अस्य राज्ञ इति । स्मरणालंकारमाह—सदृशेति । सदृशानुभवस्य
स्मृतिं प्रति संस्कारोद्बोधकत्वेन कारणत्वम् । संस्कारस्तु वस्त्वनुभवादुत्पन्नः ।
सदृशेति संबन्धिज्ञानादिजन्यस्मृतिवारणाय । तेन ‘भवदभिमतवस्तून्याकि-
रन्त्याः समन्तात्सरसिजदलतल्पं मर्मरं कल्पयन्त्याः । हतकरुण ! वयस्या जीवो-
पायमस्याः स्मरणमविरलं ते हन्त संपादयन्ति ॥’ इत्यादौ संबन्धिज्ञानजन्य-
स्मरणस्य नालंकारत्वम् । एवं चिन्ताजन्यस्मृतेरपि नालंकारत्वमित्याह—मयीति ।
स्मृत्याख्यव्यभिचारिभावस्योदाहरणमिदम् । वैसादृश्याद्विरुद्धानुभवात् । तेषां
राघवानन्दमहापात्राणाम् । शिरीषेति । गलदस्तु यथा स्यात्तथा दध्यौ स्मृतवान् ।
अत्र वैपरीत्यसंबन्धेन संबन्धिज्ञानं संस्कारोद्बोधकम् ॥ रूपकालंकारमाह—
रूपकमिति । अत्र ‘रूपितारोपात्’ इति पञ्चम्यन्तपाठः प्रामादिकः । अर्था-
संगतेः । प्रथमान्तपाठस्तु रमणीयः । प्रकृतगोपनमपह्नवः, ततः शून्ये विषये उपमेये
रूपितस्योपमानस्यारोपात्तादात्म्याध्यासाद्रूपकनामालंकार इत्यर्थः । ननूपमानोपमेय-
योर्भेदमनुभवतां कथं तादात्म्याध्यास इति चेत् । न । आहार्यस्यैव तादृशा-
रोपस्य रूपकालंकारत्वस्वीकारात् ॥ तदुक्तं चण्डीदासेन रूपकप्रकरणे—‘अलंकार-
श्चात्राहार्यस्तादात्म्यारोप इत्यवधेयम्’ इति । न चातिसाम्यादपह्नवभेदयोरभेदो
रूपकमिति काव्यप्रकाशदर्शनात्तदानीं भेदप्रतीतेरभावात्कथमाहार्यत्वम् । बाध-
कालीनेच्छाजन्यज्ञानस्यैवाहार्यत्वाङ्गीकारादिति वाच्यम् । शाब्दस्य भेदानुभवस्य
तदानीमसत्त्वेऽपि आनुमानिकस्य मानसस्य भेदप्रत्ययस्य सत्त्वात् । ननु ‘गौर्वाहीकः’

१. रूपकमिति । रूपयत्युपमानोपमेययोरभेदारोपेणैकतां नयतीति रूपकम् । यथा
‘मुखं चन्द्रः’ इत्यादौ मुखत्वचन्द्रत्वरूपधर्मवत्तयोपस्थितयोर्मुखचन्द्रयोरभेदारोपः ॥

१. ‘भावः’ क. २. उपमेये उपमानाभेदारोपस्यैव रूपकत्वाङ्गीकाराद् यत्र तत्प्रयुक्तस्यार्थान्तरस्य ।
इति पाठो मुद्रितपुस्तके. ३. ‘चण्डीदासेन’ इति नास्ति पुस्तकान्तरे. ४. ‘न चाति—’ इत्यादि-
‘योऽपमानोपमेययोः’ इति । इत्यन्तः पाठः पुस्तकान्तरे नास्ति.